NORAKSTS
Lieta Nr.142272312
(1-1002-13/41)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2013.gada 16.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis P.Novičenoks

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta sakarā ar *A.B.*, personas kods */personas kods/*, iesniegto sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.438 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 21.februārī Galvenās kārtības policijas Prevencijas pārvaldes Satiksmes biroja vecākā inspektore sastādīja *A.B.* administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00023360 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) (*lietas 11.lapa*), kurā konstatēts, ka *A.B.* 2012.gada 11.februārī plskt.16.38, Rīgā, Viestura prospektā, pie nama Nr.20a, t.i., apdzīvotā vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, vadīja transportlīdzekli Volkswagen Passat, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 71 km/h (ņemot vērā ātruma fiksēšanas iekārtas PoliScan Speed M1HP (sēr.Nr.PS-651434) kļūdu 3 km/h).

Ar šādām darbībām *A.B.* ir pārkāpis Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 114.punkta prasības un izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta sestajā daļā. *A.B.* pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu un Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otro daļu uzlikts administratīvais sods – naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Izskatot *A.B.* sūdzību par Sākotnējo lēmumu, ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka Lēmumu *A.B.* sūdzība atstāta bez apmierinājuma, bet Sākotnējais lēmums - negrozīts. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h (..). Atbildība par šādu administratīvo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestajā daļā.

Lēmums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām un Ceļu satiksmes likuma speciālajam regulējumam par ātruma fiksēšanu ar automātiskajām ātruma fiksēšanas ierīcēm un soda piemērošanu.

No Sākotnējā lēmumā ievietotā fotouzņēmuma redzams, ka fiksēts pretimbraucoša transportlīdzekļa braukšanas ātrums un fotouzņēmuma vērtēšanas veidnē ir redzams tikai viens transportlīdzeklis VW Passat. Vērtēšanas veidne atrodas zem transportlīdzekļa riteņiem un tajā ir daļēji redzama numura zīme. Tādējādi Sākotnējā lēmumā fiksētie faktiskie apstākļi atbilst normatīvo aktu prasībām un ātruma mērīšanas iekārtas lietošanas instrukcijas prasībām.

Nav pamatots *A.B.* sūdzībā norādītais arguments, ka ātruma fiksēšanas iekārtas mērījuma precizitāti var apšaubīt tādēļ, ka attēla augšējā daļā ir redzama melna svītra, kas liek domāt, ka mērīšanas iekārta bija ievietota transportlīdzeklī, kas varēja ietekmēt mērījumu precizitāti. Ātruma mērīšanas PoliScan Speed lietošanas instrukcijas 6.1.1.apakšpunkts noteic, ka mērierīce ir paredzēta lietošanai uz trijkāja vai automašīnā blakus uzraudzības satiksmes braukšanas joslām.

Atbilstoši ātruma mērīšanas mērījumu vietas pasei ierīce bija novietota Rīgā, Viestura prospektā, pie nama Nr.20a, transportlīdzeklī un fiksēja tuvojošos transportlīdzekļu ātrumu.

[3] *A.B.* Administratīvajā rajona tiesā iesniedzis sūdzību (*lietas 3.-4.lapa*), kurā lūdz atcelt lēmumu par administratīvā soda piemērošanu. Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka Sākotnējā lēmumā ir redzams viņa valdījumā esošs transportlīdzeklis VW Passat, bet norāda uz to, ka ātruma mērījuma precizitāti var apšaubīt tādēļ, ka mērīšanas ierīces fiksētajā fotoattēlā ir redzama neliela daļa cita transportlīdzekļa, kas atbilstoši ātruma mērīšanas PoliScan Speed lietošanas instrukcijas 8.3.apakšpunktam nav pieļaujams pierādīšanā. To apstiprinājuši arī tehniskie pētījumi. Attēlā transportlīdzeklis ir redzams tikai daļēji saules staru dēļ un vērtēšanas veidnē nav redzams transportlīdzekļa priekšējais ritenis.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka fotoattēla augšējā malā ir redzama melna svītra, kas liek apšaubīt mērījumu precizitāti.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

[4] Rakstveida paskaidrojumos tiesai iestāde iesniegto sūdzību neatzīst un lūdz noraidīt kā nepamatotu (*lietas 17.-19.lapa*), pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Iestāde norāda, ka mērīšanas ierīce ir bijusi verificēta un uzstādīta atbilstoši izmantošanas pasei, tāpēc nav nekāda pamata apšaubīt ierīces mērījumu precizitāti.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot sūdzībā norādītos argumentus un lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi lēmuma par administratīvā soda piemērošanu *A.B.* likumību un pamatotību, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums par *A.B.* sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir atstājams negrozīts.

[6] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, izvērtējot Lēmumā norādīto pamatojumu, atzīst, ka tas ir pareizs un pilnībā pietiekams administratīvā soda piemērošanai sūdzības iesniedzējam par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[8] Izvērtējot Lēmumā norādītos argumentus un izdarītos secinājumus kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, tiesa nonāk pie slēdziena, ka Valsts policija ir pareizi novērtējusi lietā savāktos pierādījumus un citādam to novērtējumam nav pamata.

Tiesai nerodas sapratīgas šaubas, par fiksētā ātruma pārsniegšanas fakta atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

No lietas materiāliem secināms, ka pārkāpums fiksēts ar mērierīci PoliScan Speed M1HP, sērijas numurs PS-651434 (*lietas 11.lapa*), mērierīce 2012.gada 19.janvārī verificēta ar SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" 2012.gada 20.janvāra pirmreizējās verifikācijas sertifikātu Nr.E0032V12 (derīgums no 20.01.2012.-18.01.2013) kā atbilstoša Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumos Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība" minētajām prasībām (*lietas 22.lapa*). Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP mērījumu vietas pasi, mērierīce novietojama Rīgā, Viestura prospektā, pie nama Nr.20a, apdzīvotas vietas teritorijā, kuras apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.518. Mērījumu veikšana divās braukšanas joslās no priekšas. Mērierīces novietojums noteikts – transportlīdzeklī (*lietas 33.lapa*). Citastarp lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir atradies protokolā norādītajā vietā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 243.panta desmitā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā.

No minētā secināms, ka nav šaubu par izmantotās mērierīces atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, tāpēc tiesai nerodas šaubas par lietā izmantoto pierādījumu pieļaujamību.

[9] No sūdzības satura secināms, ka sūdzības iesniedzējs apstrīd lēmuma pamatotību, pamatojoties uz apsvērumiem, kas nesaistās ar lēmuma neatbilstību procesuālām vai formālām tiesību normu prasībām, bet apstrīd mērierīces rādījumus, proti:

1) pārkāpuma fiksēšanas fotoattēlā ir redzama daļa vēl viena transportlīdzekļa, kas sūdzības iesniedzēja ieskatā nav pieļaujami. Nav pamata uzskatīt, ka tas ko „redz" radars, ir redzams arī kamerai, jo tās ir divas atsevišķas ierīces. Vērtēšanas veidnē nav redzams transportlīdzekļa priekšējais ritenis;
2) pārkāpuma fiksēšanas fotoattēla augšējā daļā redzama melna josla, kas ļauj izdarīt secinājumu, ka mērierīce atradusies transportlīdzeklī;
3) mērierīces tehniskā specifikācija un precizitāte ir apšaubāma, ko atzinuši Vācijas tiesību speciālisti un tiesneši.

Izvērtējot minētos sūdzības iesniedzēja argumentus, tiesa nonāk pie secināma, ka tie ir noraidāmi, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[9.1] Saskaņā ar mērierīces PoliScan Speed lietošanas instrukcijas 4.1. un 4.3.apakšpunktu ierīces sistēmā uzstādītie mērījuma sensori nodrošina ceļa braucamās daļas vairāku braukšanas joslu vienlaicīgu uzraudzību, tādējādi mērot ātrumu un apstrādājot informāciju par visiem transportlīdzekļiem, kuri atrodas uzraudzītajā koridorā. No katra automātiski vai manuāli uzņemtā faila PoliScan Speed sistēma ģenerē parakstītu pierādījuma failu formātā, kas sastāv no dokumentēta attēla un grafiskās vērtēšanas veidnes.

Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed fiksētās informācijas pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatas 2.2.apakšpunktu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Vismaz vienam priekšējam ritenim (frontālā mērījuma gadījumā), attiecīgi vienam aizmugurējam ritenim (aizmugurējā mērījuma gadījumā) un/vai transportlīdzekļa numura zīmei ir jābūt vismaz daļēji redzamai vērtēšanas veidnē. Citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami vērtēšanas veidnē.

No minētā nepārprotami secināms, ka mērierīces ražotāja noteiktajā lietošanas kārtībā ir noteikts, ka nav izmantojama tāda ātruma mērījuma fiksācija, kur ir fiksēti divi vai vairāki transportlīdzekļi vērtēšanas veidnē, nevis kopējā uzņemtajā attēlā, kā to norāda sūdzības iesniedzējs. Tas pamatojams ar to, ka mērierīce attēla vērtēšanas veidnē skaidri norāda apgabalu, no kura tiek ņemtas mērījumu vērtības. Tieši šā iemesla dēļ nav pieļaujams, ka vērtēšanas veidnes apgabalā atrodas vairāki transportlīdzekļi, jo šādā gadījumā nebūtu

objektīvi iespējams noteikt, no kura transportlīdzekļa virsbūves laukuma ir reģistrēts atstarotais signāls. Konkrētajā lietā šādi apstākļi nav konstatējami, tāpēc atzīstams, ka mērījums ir fiksēts pareizi.

Nav pamatots sūdzības iesniedzēja arguments, ka mērījums nav derīgs, jo vērtēšanas veidnē nav redzams transportlīdzekļa priekšējais ritenis. Mērierīces lietošanas instrukcija skaidri norāda (instrukcijas 2.2.apakšpunktu skatīt iepriekš), ka fiksācija nav derīga, ja vērtēšanas veidnē nav redzama vismaz daļa no numura zīmes un/vai riteņa. Tātad, nav izvirzīta prasība, lai gan numurs, gan ritenis atrastos vērtēšanas veidnes laukā. No fotoattēla (*lietas 32.lapa*) ir skaidri secināms, ka veidnes laukumā ir numura zīme, tātad ātruma pārkāpuma fiksācija atbilst ražotāja lietošanas instrukcijas priekšrakstiem.

Nav pamatots sūdzības iesniedzēja arguments, ka fotokamera un radars ir divas atsevišķas ierīces un nav pamata uzskatīt, ka tas ko redz radars, redz arī kamera. Šāds arguments ir kļūdains, jo kamera vienmēr „redz" to, kas tiek fiksēts tās matricā atbilstoši kameras optikas specifikācijai un uzstādītajam fokusam, t.i., kopējais fotoattēls vienmēr ir vienādas izšķirtspējas, ar vienādu tuvinājumu un vienādu ainavas elementu fiksāciju, bet tas ko „redz radars" (jeb, citiem vārdiem, vērtību fiksēšanas apgabals – vērtēšanas veidne (oriģ. angļu valodā *tamplate frame*), pamatojoties uz mērierīces algoritmu, tiek uzklāts uz fotoattēla un skaidri norāda, kurš apgabals ir ticis izmantots mērījumu iegūšanai.

No lietā esošā pārkāpuma fiksēšanas fotoattēla palielinātā izšķirtspējā (*lietas 32.lapa*) nepārprotami redzams, ka vērtēšanas veidnē ir redzams tikai viens transportlīdzeklis – VW Passat, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*.

Nav pamatots arī sūdzības iesniedzēja arguments, ka mērījums tiek veikts vairākus metrus pirms transportlīdzeklis tiek fiksēts fotoattēlā. No mērierīces tehniskās specifikācijas redzams, ka tā darbības princips balstās uz lāzera mērījumiem (laser class 1) ar signāla ilguma intervālu 15 ns ($15x10^{-9}$ sekundes jeb 15 miljardās daļas no sekundes). Ņemot vērā signāla ilgumu un ievērojot tā ātrumu (gaismas ātrums - ~ 3×10^8 m/s), fotokameras minimālo ekspozīcijas laiku 120 µs ($120x10^{-6}$ jeb 120 miljonās daļas sekundes), vidējo elektriskās strāvas lādiņa ātrumu ~$3x10^8$ m/s (kas saistāma ar elektroniskās ierīces reakcijas laiku signāla nosūtīšanai fotokamerai) un ievērojot transportlīdzekļa kustības ātrumu – 71 km/h (19,72 m/s) secināms, ka kopējais iekārtas reakcijas laiks mērāms ne mazāk kā tūkstošajās sekundes daļās, kas savukārt nozīmē, ka transportlīdzeklis no ātruma mērījuma brīža līdz fotoattēla fiksēšanai nevar pārvietoties vairāk par dažiem desmitiem centimetru (19,72 m/s : 1000 = 0,01 m/s). Minētie aprēķini, kaut arī ļoti vispārīgi, tomēr norāda uz to, ka transportlīdzeklim ir jāpārvietojas kā minimums ar virsskaņas ātrumu, lai tas no ātruma detektora nostrādāšanas brīža līdz attēla fiksēšanai fotokamerā nobrauktu vairākus metrus, kā to norāda sūdzības iesniedzējs. Tādējādi tiesas ieskatā sūdzības iesniedzēja apsvērumi ir ļoti apšaubāmi un pat absurdi no fizikas pamatlikumu viedokļa. Tiesai nav nekādu šaubu, ka fotokamera ir darbojusies ar ļoti īsu ekspozīcijas laiku (atvērtu diafragmu), jo transportlīdzekļa attēls fotoattēlā ir ļoti ass un nav izplūdis, kaut arī tas pārvietojies ar ievērojamu ātrumu – 71 km/h.

[9.2] Nav pamatots sūdzības iesniedzēja viedoklis, ka mērījumu rezultāti ir apšaubāmi, jo attēla augšējā malā ir redzama melna josla, kas liecina, ka ātruma mērierīce ir novietota transportlīdzeklī. Tiesa norāda, ka par mērierīces atrašanos transportlīdzeklī lietā nav strīda, jo

tas apstiprinās ar mērierīces mērījumu vietas pasi (*lietas 33.lapa*). Turklāt tiesa norāda, ka saskaņā ar mērierīces PoliScan Speed M1HP lietošanas instrukcijas 6.1.1.apakšpunktu ierīce ir paredzēta lietošanai gan uz trijkāja, gan arī transportlīdzeklī.

[9.3] Nav pamatota sūdzības iesniedzēja atsauce uz Vācijas tiesību speciālistu un tiesnešu viedokli par automātisko mērierīču mērījumu neprecizitātēm, jo šādi argumenti nav atzīstami par pierādījumiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta izpratnē, tāpēc ar vispārīgiem secinājumiem un argumentiem nav iespējams atzīt normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā verificētu mērierīci par nederīgu un tās fiksētos rādījumus izslēgt no pierādījumu kopuma.

Ņemot vērā iepriekš norādītos secinājumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka *A.B.* iesniegtā sūdzība ir noraidāma kā nepamatota, bet lēmums par administratīvā soda piemērošanu sūdzības iesniedzējam ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta trešo daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.438, ar kuru atstāts negrozīts 2012.gada 21.februāra lēmums par *A.B.* sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, atstāt negrozītu, bet *A.B.* iesniegto sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā. Apelācijas sūdzība par tiesas spriedumu iesniedzama atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1]panta, 289.[17]panta un 289.[18]panta noteikumiem.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis P.Novičenoks